

2019

Resolucions administratives i judicials rellevants

Setembre 2019

Títol	Acta de la Junta de Govern Local	
Elaborat per	Secretaria General	
Data de creació	30/09/2019	
Control de versions	Data	28/01/2021
	Versió	v1
Estat formal	Òrgan d'aprovació	Junta de Govern Local
	Data d'aprovació	30/09/2019
	Publicació oficial	

RESOLUCIONS JUDICIALS

Setembre 2019

SERVEI D'ASSESSORAMENT I GESTIÓ

DONAR-SE PER ASSABENTADA DEL CONTINGUT DE LA SENTÈNCIA NÚM. 206/2019, DE 25 DE JULIOL DE 2019, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 15 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT 124/2019-D, INTERPOSAT CONTRA UNA SANCIÓ EN MATÈRIA DE RESIDUS I NETEJA VIÀRIA PER DIPOSITAR RESIDUS FÓRA D'UN CONTENIDOR.

Francisco Javier Gomar Martín, Regidor delegat de Transició Energètica, Sostenibilitat, Espai Públic i Serveis de Ciutat presenta la present proposta:

“Per Decret 278/2018, de 15 de gener, del Regidor Delegat d'Educació, Espais Públics, Equipaments Municipals i Sostenibilitat, en relació a l'expedient administratiu UA 21/2017 del Servei d'Espais Públics, es va sancionar a la Sra. A.A.E. per la comissió d'una infracció lleu contra l'Ordenança general de Residus i Neteja viària (article 61b) per dipositar residus fora d'un contenidor.

La Sra. A.A.E. va interposar un recurs contenciós administratiu contra la desestimació presumpta del seu recurs de reposició davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Barcelona; i el recurs contenciós es tramità pel procediment abreujat 124/2019-D pel Jutjat Contenciós Administratiu 15 de Barcelona.

En data 25 de juliol de 2019, practicades les actuacions processals procedents, es dictà Sentència núm. 206/2019 que resol: “*Que debo DESESTIMAR y DESESTIMO TOTALMENTE el recurso contencioso administrativo interpuesto por A.A.E. frente a la/s resolución/es de la Administración demandada referenciada/s en el fundamento de Derecho primero de esta mi resolución, sin espresa condena en costas a la parte recurrente.*”

La sentència és favorable als interessos municipals.

En virtut de l'article 104 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per resolució d'Alcaldia núm. 4975/2019 de 19 de juny, proposo els següents **ACORDS**:

Primer.- Donar-se per assabentada del contingut de la Sentència núm. 206/2019, de 25 de juliol de 2019, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu 15 de Barcelona, en relació al recurs contenciós administratiu 124/2019-D contra la desestimació presumpta del recurs de reposició formulat contra la resolució dictada el 15 de gener de 2018 pel Regidor Delegat d'Educació, Espais Públics, Equipaments Municipals i Sostenibilitat, que resol sancionar per la comissió d'una infracció lleu contra l'Ordenança general de Residus i Neteja viària per dipositar residus fora d'un contenidor.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal i al servei municipal corresponent per tal que, en el que calgui, procedeixi a la seva execució”.

Es donen per assabentats

SECRETARIA GENERAL

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTENCIA NÚMERO 156/2019 D' 1 DE JULIOL DE 2019, DICTADA PEL JUTJATCONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 12 DE BARCELONA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM 349/2018, EN EL RECURS INTERPOSAT PER LA SENYORA J.C.U.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat d'Administració, Bon Govern i Mobilitat, presenta la següent proposta:

“En data 2 de juliol de 2018, el Jutjat Contenciós Administratiu número 12 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 156/2019, d'1 de juliol de 2019, dictada en el Procediment Abreujat núm. 349/2018, en el recurs interposat per la senyora J.C.U., contra el decret 6070/2018, de 2 de juliol, del regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, que desestima la reclamació de responsabilitat patrimonial en la que demana una indemnització per caiguda a la via pública.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys d'import de 4.316,00 euros.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima el recurs, amb costes de 300€ amb el següent argument:

“Según ha quedado acreditado el lugar donde se produce la caída no era un lugar destinado al tránsito de peatones, por lo que no puede concluirse que la caída guarde relación de causalidad con el servicio público de mantenimiento de la vía pública. La reja pluvial en cuestión no constituía ningún elemento de riesgo para los peatones, pues no estaba destinada a ser pisada por los mismos. Sí un peatón abandona la zona de tránsito peatonal para transitar por una zona destinada a los vehículos, debe prestar una especial atención a las circunstancias de la vía....”. La sentència és ferma.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 4949/2019 de 18 de juny, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat d'Administració, Bon Govern i Mobilitat, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència número 156/2019 d'1 de juliol de 2019, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 12 de Barcelona en el Procediment Abreujat núm. 349/2018, en el recurs interposat per la senyora J.C.U., contra el decret 6070/2018, de 2 de juliol, del regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, que desestima la reclamació interposada en data 21 de setembre de 2018 per caiguda a la via pública.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 12 de Barcelona.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTENCIA NÚMERO 156/2019 DE 13 DE JUNY DE 2019, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 14 DE BARCELONA, EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 294/2018-A, EN EL RECURS INTERPOSAT PER LA SENYORA M.C.B.V.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat d'Administració, Bon Govern i Mobilitat, presenta la següent proposta:

“En data 17 de juny de 2019, el Jutjat Contenciós Administratiu número 14 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 156/2019, de 13 de juny de 2019, dictada en el Procediment Abreujat núm. 294/2018-A en el recurs interposat per la senyora M.C.B.V. , contra el decret 3559/2018 de 20 d'abril, del regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, que resol desestimar la reclamació patrimonial interposada en data 17 de juliol de 2017 per caiguda a la via pública.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys d'import de 29.919,80 euros.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu estima parcialment el recurs interposat i anul·la el Decret declarant la responsabilitat parcial de l'Ajuntament de Mataró per un import de 14.959,90 euros, amb el següent argument:

“ En consecuencia debe entenderse, que el daño vino causado tanto por el deficiente mantenimiento de la acera como por una cierta falta de diligencia de la parte actora. Ello determina que proceda declarar la responsabilidad del Ayuntamiento en causación de los daños pero moderarla por concurrencia de culpa de la actora, de modo que corresponda al ayuntamiento un 50% de responsabilidad”.

La sentència és ferma i no imposa les costes a cap de les parts. La companya asseguradora municipal ha ingressat l'import de la indemnització.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 4949/2019 de 18 de juny, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat d'Administració, Bon Govern i Mobilitat, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar compliment de la Sentència número 156/2019, de 13 de juny de 2019, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 14 de Barcelona, en el Procediment Abreujat núm. 294/2018-A en el recurs interposat per la senyora M.C.B.V., contra el decret 3559/2018 de 20 d'abril, del regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, que resol desestimar la reclamació patrimonial interposada en data 17 de juliol de 2017 per caiguda a la via pública.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 14 de Barcelona”.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (8).

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DE L'AUDIÈNCIA PROVINCIAL DE BARCELONA (CIVIL) NÚMERO 29/2019, DICTADA A L'APEL·LACIÓ NÚM. 593/2017 E, EN EL RECURS INTERPOSAT PER UNIPARK 2000 SL, RJA, ASEMAS (MUTUA DE SEGUROS I REASEGUROS).

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat d'Administració, Bon Govern i Mobilitat, presenta la següent proposta:

“L'Ajuntament de Mataró havia interposat demanda civil de reclamació de quantitat per responsabilitat extracontractual demanant l'abonament de les despeses assumides per l'ajuntament per la caiguda de les finques situades en els números XXX i XXX del c. XXX, a causa de les obres que s'estaven executant al número 40 del mateix carrer. La demanda es va interposar per la quantitat de 148.287,16 euros.

La sentència núm.11/2017 de data 31 de gener, dictada en el judici ordinari 121/2014 pel Jutjat de 1a Instància núm. 6 de Mataró, va estimar parcialment la demanda formulada per l'ajuntament de Mataró contra S.V.L., R.J.A., UNIPARK 2000 SL, Catalana Occidente SA, ASEMAS i MUSAAT; i va condemnar solidàriament a S.V.L., R.J.A., UNIPARK 2000 SL, ASEMAS i MUSSAAT al pagament de la quantitat de 148.287,16 euros.

En data 24 de gener de 2019, la Secció núm. 19 de l'Audiència Provincial de Barcelona (Civil) ha dictat la Sentència número 29/2019, dictada a l'apel·lació núm. 593/2017 E, en el recurs interposat per UNIPARK 2000 SL, R.J.A., ASEMAS (Mutua de Seguros i Reaseguros a prima fija), confirma la del Jutjat de 1a instància núm. 6 de Mataró.

La sentència és ferma. L'ajuntament ha rebut una transferència provinent del Jutjat de 1era Instància núm. 6 de Mataró per un import 138.401, 34 euros (data 8/04/2019), una transferència per import 3.295,27 euros (data 9/01/2018), una transferència per import 2306,70 euros (data 9/01/2018) i una transferència per import 4283,85 euros (data 9/01/2018). Sumades les transferències percebudes és de 148.287,16 euros.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 4949/2019 de 18 de juny, dedelegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de d'administració, Bon Govern i Mobilitat, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentat de la Sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona (Civil) número 29/2019, dictada a l'apel·lació núm. 593/2017 E, en el recurs interposat per UNIPARK 2000 SL, R.J.A., ASEMAS (Mutua de Seguros i Reaseguros a prima fija), que confirma la sentència núm. 11/2017, de data 31 de gener, dictada en el judici ordinari numero 121/2014, pel Jutjat de 1a Instància núm. 6 de Mataró, que va condemnar solidàriament als demandats al pagament de la quantitat de 148.287,16 euros a favor de l'Ajuntament de Mataró.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat de 1a. Instància número 6 de Mataró”.

Es donen per assabentats

DONAR COMPLIMENT DE LA SENTÈNCIA 174/2019 DE 23 DE JULIOL 2019, DICTADA EN UN PROCEDIMENT ABREUJAT 82/2018 EN EL RECURS INTERPOSAT PEL SENYOR E.H.B., CONTRA RECLAMACIÓ D'INDEMNITZACIÓ PER DANYS I PERJUDICIS PER LA DIFUSIÓ, PUBLICACIÓ I UTILITZACIÓ DE LA SEVA IMATGE.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat d'Administració, Bon Govern i Mobilitat, presenta la següent proposta:

“En data 25 de juliol de 2019, el Jutjat Contenciós Administratiu número 06 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 174/2019, de 23 de juliol de 2019, dictada en el Procediment Abreujat núm. 82/2018 en el recurs interposat pel senyor E.H.B., contra reclamació d'indemnització per danys i perjudicis per la difusió, publicació i utilització de la seva imatge.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys i perjudicis d'import de 10.000,00 euros.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima el recurs, amb el següent argument:

“ Mientras en el ámbito civil los contratos verbales son válidos, no ocurre lo mismo cuando se trata de contratos del sector público. Tampoco ha quedado acreditado que el contrato para la realización de la sesión de fotos hubiera sido concertado por el Ajuntament con el recurrente sino, simplemente con el fotógrafo (folio 9 EA). En cualquier caso, el contrato entre el Ajuntament y el recurrente sería también verbal con las mismas consecuencias ya dichas. Por todo ello, procede la desestimación del recurso”.

La sentència és ferma. Sense imposar les costes a cap de les parts.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 4949/2019 de 18 de juny, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat d'Administració, Bon Govern i Mobilitat, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar compliment de la Sentència número 174/2019, de 23 de juliol de 2019, dictada en el Procediment Abreujat núm. 82/2018 en el recurs interposat pel senyor E.H.B., contra reclamació d'indemnització per danys i perjudicis per la difusió, publicació i utilització de la seva imatge.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 06 de Barcelona”.

Es donen per assabentats

DIRECCIÓ D'URBANISME I PATRIMONI

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA INTERLOCUTÒRIA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, QUE DESESTIMA EL INCIDENT D'EXECUCIÓ DE SENTÈNCIA, EN RECURS NÚM. 358/2009 INTERPOSAT CONTRA EL PLA DE MILLORA URBANA 06, A L'ÀMBIT DE L'ILLA FÀBREGAS I DE CARALT.

Miquel Angel Vadell Torres, Regidor delegat d'Urbanisme, Educació i Formació Professional, presenta la proposta següent:

“El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, en Interlocutòria el 20 de juny de 2019, ha desestimat l'incident d'execució de la Sentència de 16 de novembre de 2012, que va anul·lar el Pla de millora urbana PMU-06 a l'àmbit de illa 6, Fàbregas i de Caralt, dictada en recurs núm. 358/2009, interposat per la Plataforma Salvem Can Fàbregas. En l'incident demanaven que el Tribunal ordenés a l'Ajuntament i a la Generalitat de Catalunya la immediata reconstrucció del conjunt catalogat de Can Fàbregas a la seva ubicació original; determinés un termini màxim de dos mesos per concretar els treballs a realitzar, inclosa la dotació pressupostària, i sis mesos per aportar el projecte d'execució d'obra signat per arquitecte i arquitecte tècnic, amb memòria descriptiva dels treballs i qualitat dels materials.

L'Ajuntament s'hi va oposar, la Sentència anul·latòria del planejament urbanístic s'executa amb la pròpia anul·lació, aquesta no conté cap pronunciament exprés de fer ni de condemna. El principi de seguretat jurídica, consagrat a l'article 9 de la Constitució, impedeix que en fase d'execució es pugui donar una extensió de la decisió que ultrapassi els pronunciaments de la pròpia sentència.

La Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, en sessió de 23 d'abril de 2015, com a administració que va dictar l'acte administratiu anul·lat, es va donar per assabentada de la Sentència i tingut per declarada la nul·litat dels acords de 30 d'abril i 16 d'octubre de 2008 pels quals va aprovar definitivament i va donar conformitat al text refós del Pla de millora urbana PMU-06 a l'àmbit de l'illa 6, Fàbregas i de Caralt. I va publicar la part dispositiva de la Sentència anul·latòria al Diari de la Generalitat de Catalunya de 27 de febrer de 2015, amb la qual cosa estava executada amb els seu propis termes i d'acord amb l'article 107 de la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Així ho declara la Interlocutòria, l'execució de la decisió declarativa de la nul·litat de l'instrument de planejament derivat no abasta la reconstrucció de l'edificació catalogada al seu dia enderrocada i traslladada sota la seva cobertura.

Vist l'informe jurídic i els articles 103 i 107 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 19 de juny de 2019, proposo el següent **Acord**

Únic.-Donar-se per assabentats de la Interlocutòria de 20 de juny de 2019, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que desestima l'incident d'execució de la Sentència de 16 de novembre de 2012, que va anul·lar el Pla de millora urbana PMU-06 a l'àmbit de illa 6, Fàbregas i de Caralt, dictada en recurs núm. 358/2009, interposat per la Plataforma Salvem Can Fàbregas”.

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA NÚM. 675/2019 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, QUE ESTIMA EL RECURS NÚM. 132/2015, INTERPOSAT CONTRA LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ RELATIVA A LA UA-87 ENTORNS CARRER BIADA.

Miquel Angel Vadell Torres, Regidor delegat d'Urbanisme, Educació i Formació Professional, presenta la proposta següent:

“El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, ha dictat Sentència núm. 675/2019 de 5 de juliol, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 132/2015, interposat per C.M.C., contra l'aprovació definitiva de la *Modificació puntual del Pla general d'ordenació municipal relativa a la UA-87 entorns del carrer Biada* (MPPGO en endavant) per resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat de 27 de gener de 2015. Declara la nul·litat de ple dret i condemna en costes a les administracions recorreguda i codemandada, amb el límit, no conjunt, de 1.000 €, per a cadascuna.

El motiu de nul·litat és la previsió al seu àmbit, al c. Miquel Biada cantonada c. Tetuan, del muntatge de l'antiga fàbrica Fàbregas i de Caralt en sòl destinat a equipaments, en consonància amb les altres sentències dictades en relació al desmuntatge i trasllat d'aquesta fàbrica. Considera que participa d'idèntics vicis de nul·litat que la Modificació del Pla general en l'ordenació de l'illa anomenada Can Fàbregas i de Caralt

La Sentència recull i transcriu part de les dictades que anul·len altres figures urbanístiques relacionades, que són:

- a) Sentència de 16 de novembre de 2012 (rec. 358/2009), anul·la el Pla de millora urbana PMU-06 a l'àmbit de illa 6, Fàbregas i de Caralt.
- b) Sentència de 14 de desembre de 2014 (rec. apel·lació 152/2013), anul·la el Projecte d'urbanització de la Rda. Barceló, Illa Fàbregas i de Caralt, corresponent al desmuntatge, trasllat, magatzematge i part del posterior muntatge de l'edifici, edicles i xemeneia de Can Fàbregas i de Caralt.
- c) Sentència de 4 de juliol de 2017 (rec. 169/2013), anul·la la Modificació puntual del Pla general relativa a l'ordenació de la illa Fàbregas i de Caralt.
- d) Sentència de 10 de juliol de 2017 (rec. 246/2013), anul·la la Modificació puntual de la Normativa del Pla especial del patrimoni arquitectònic i ambiental que afecta al redactat de l'article 28.

Fa especial esmen a les raons de nul·litat apreciades, en la seva sentència de 4 de juliol de 2017, en recurs 169/2013, que també afecten a la previsió d'equipament sociocultural de la MPPGO recorreguda. Això comporta la nul·litat de l'ordenació sencera en quant ha de respectar els estàndards dels sistema d'equipaments, que en aquesta figura urbanística és d'una quarta part de la superfície de l'àmbit, dels quals dos són absolutament preeminents, l'educatiu i el sociocultural, aquest últim destinat a la fàbrica catalogada.

Aquesta Sentència pot ser recorreguda en cassació, però no té possibilitats que sigui admès. En el seu moment l'Ajuntament va recórrer en cassació les dues sentències de l'any 2017 abans indicades en els punts c) i d), les quals no van ser admeses per manca d'interès cassacional.

La finalitat del recurs de cassació davant el Tribunal Suprem és assegurar la uniformitat en l'aplicació judicial del dret estatal i de la Unió Europea, no es tracta d'una segona o tercera instància, es limita a les qüestions de dret, amb exclusió de les qüestions de fet. El Tribunal Suprem ostenta una ampla llibertat para apreciar si concorre o no interès cassacional que justifiqui la admissió del recurs, a excepció d'una sèrie de circumstàncies previstes a l'article 88.3 de la LJCA, en que es presumeix interès cassacional objectiu.

En aquest cas el Tribunal Suprem en els recursos de cassació interposats per l'Ajuntament núm. 5980/2017 i núm. 5969/2017, en Providències de 29 de novembre de 2018, ja ha manifestat que no tenen interès cassacional les sentències anul·latòries d'instruments de planejament que permetien el desmuntatge, trasllat i muntatge en lloc diferent de la fàbrica Fàbregas i de Caralt.

Ha considerat no justificada la transcendència de les disposicions generals anul·lades, pels motius previstos als articles 88.2.b) i c) i 88.3.c) de la Llei de la Jurisdicció contenciosa administrativa, i referir-se substancialment a qüestions de fets excloses de la cassació, d'acord amb l'article 87 bis.1) de la mateixa llei, l'apreciació i valoració dels quals es discuteix en la instància.

Els motius previstos en els articles esmentats són: a) senti una doctrina sobre aquestes normes que pugui ser greument danyosa per als interessos generals, b) afecti un gran nombre de situacions, bé en si mateixa o per transcendir del cas objecte del procés, i c) tingui transcendència suficient, per presumir interès cassacional.

Vist l'informe jurídic i els articles 86 a 89 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 19 de juny de 2019, proposo els següents **Acords**

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència núm. 675/2019 de 5 de juliol, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 132/2015, interposat per C.M.C., contra l'aprovació definitiva de la *Modificació puntual del Pla general d'ordenació municipal relativa a la UA-87 entorns del carrer Biada*, per resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat de 27 de gener de 2015, i declara la nul·litat de ple dret i condemna en costes a les administracions recorreguda i codemandada, amb el límit, no conjunt, de 1.000 €, per a cadascuna.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal als efectes escaients”.

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA NÚM. 210/2019 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 11 DE BARCELONA, QUE DESESTIMA EL RECURS NÚM. 208/2016, INTERPOSAT CONTRA LA PRESUMPTA OCUPACIÓ DE FET D'UNA FINCA DEL SECTOR EL SORRALL.

Miquel Angel Vadell Torres, Regidor delegat d'Urbanisme, Educació i Formació Professional, presenta la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 11 de Barcelona, ha dictat Sentència núm. 210/2019 de 12 de juliol, que desestima el recurs ordinari núm. 208/2016, interposat per Cooperativa Agrícola del Litoral, SCCL, contra el decret de la regidora delegada d'Urbanisme, Medi

Ambient, Sostenibilitat i Habitatge de 4 d'abril de 2016, pel qual desestimava la reclamació de desocupació de la finca situada a El Sorrall i de reconeixement a ser indemnitzada per danys i perjudicis, i imposa costes a la recurrent amb un límit de 2.000 €.

La Sentència favorable als interessos municipals declara ajustat a dret l'acte impugnat, no ha estat provada l'ocupació de part de la finca propietat de la recurrent, arran de les obres d'accessos al complex esportiu El Sorrall, ni la existència de perjudicis.

La recurrent defensava l'ocupació pel fet que abans de l'inici de les obres se li va sol·licitar autorització per passar per la seva finca d'acord amb un projecte que no es va arribar a executar precisament per manca d'autorització de la propietat. En el procés ha quedat demostrat que els accessos al complex esportiu s'han executat en altres finques autoritzades pels seus propietaris.

Vist l'informe jurídic i els articles 103 i 104 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa .

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 19 de juny de 2019, proposo els següents **Acords**

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència núm. 210/2019 de 12 de juliol, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 11 de Barcelona, que desestima el recurs ordinari núm. 208/2016, interposat per Cooperativa Agrícola del Litoral, SCCL, contra el decret de la regidora delegada d'Urbanisme, Medi Ambient, Sostenibilitat i Habitatge de 4 d'abril de 2016, pel qual desestimava la reclamació de desocupació de la finca situada a El Sorrall i de reconeixement a ser indemnitzada per danys i perjudicis, i imposa costes a la recurrent amb un límit de 2.000 €.

Segon.- Comunicar l'acord al Jutjat als efectes escaients”.

Es donen per assabentats